

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 32/24

Luxemburg, 22 februarie 2024

Hotărârea Curții în cauza C-491/21 | Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date

Cetățenie: refuzul unui stat membru de a elibera unuia dintre resortisanții săi, pe lângă pașaport, o carte de identitate cu valoare de document de călătorie pentru singurul motiv că are domiciliul în alt stat membru este contrar dreptului Uniunii

Acest refuz restrânge dreptul la liberă circulație în cadrul Uniunii, creând o diferență de tratament între cetățenii cu domiciliul în străinătate și cetățenii cu domiciliul în acest stat membru

Din anul 2014, un avocat român are domiciliul în Franța și își desfășoară activitățile profesionale atât în Franța, cât și în România. În anul 2017, el a solicitat autorităților române să îi elibereze o carte de identitate, simplă sau electronică, ca document de călătorie care să îi permită să se deplaseze în Franța. Această cerere a fost respinsă pentru motivul că are domiciliul în străinătate.

Sesizată cu această cauză, Înalta Curte de Casație și Justiție din România a adresat o întrebare preliminară Curții de Justiție.

În hotărârea sa, Curtea a statuat că **refuzul de a elibera o carte de identitate pentru singurul motiv că persoana în cauză nu are domiciliul în România constituie o restrângere a dreptului la liberă circulație și sedere în cadrul Uniunii în privința resortisanților români domiciliați într-un alt stat membru.**

Astfel, legislația română **stabilește o diferență de tratament între cetățenii români cu domiciliul în străinătate și cetățenii români cu domiciliul în România.** Cei din prima categorie nu dispun decât de un pașaport pentru a călători, în timp ce cei din a doua categorie pot dispune de o carte de identitate și de un pașaport.

Dreptul Uniunii¹ nu obligă statele membre să emită două documente cu valoare de documente de călătorie pentru resortisanții lor. Cu toate acestea, el nu le permite să îi trateze într-un mod mai puțin favorabil pe cei care și-au exercitat dreptul la liberă circulație și sedere în cadrul Uniunii, fără o justificare întemeiată pe considerații obiective de interes general.

O astfel de legislație nu poate fi justificată nici de necesitatea de a conferi valoare probatorie adresei de domiciliu indicate pe cartea de identitate, nici de eficacitatea identificării și a controlului acestei adrese de către administrația națională competentă.

¹ [Directiva 2004/38/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și sedere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul hotărârii](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎(+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „Europe by Satellite” ☎(+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

